**והא** שיפויין דעיקר עבודת כוכבים קיימת וכו' · תימה מאי קא פריך דלמא שאני התם דשיפה עובד כוכבים ולהכי שרי לקח בעיקר עבודת כוכבים קיימת לאכל הכא דשיפה ישראל לו כשהברה מליה לימא לך דאסורין היכא [דעיקר] עבודת כוכבים קיימת וי"ל דהכי פריך והא שיפויין דעיקר עבודת כוכבים קיימת וקתני בשיפה עובד כוכבים למותרין ואפי' שיפה ישראל נמי הוי שרי מ' שרי ללו גזרה דרבנן כדאמרי לקמ"ל גופיה לעיל: **וקתני** יתיז בקנה · למלמ עבודת כוכבים שבשחברה מליה מותרת והקדש היינו טעמא דאין מועלין מן התורה כדמוקי לה בשמוד בגידולין הכאין לאחר מכאן וקסבר אין מעילה בגידולין ופירש הקונטרס ולא יעלה על האשירה ויעלו דל"ב נמלא משחמת בתשירה ונרלה דנוקה נקט יתיז בקנה שאפילו יכול ליעלו בידו בלא עליה על האשירה אסור כדי שלא יאמרו עכשיו הוא שובדן מן האשירה: **ורבי** אבהו אמר מאי יתיז לאפרושי · פ"ה דשוקי לה בשברה ממנו עלים ויפה פירש לפי שיטת הספר שבאלן דקאי לשטוי דלא פלוק מיניה היתר עבודת כוכבים מיהו במעילה פרק ולד תבואה (דף יז.) גרם בדל' תבהו לעולה דחייסי עלים מעלמא וקיימה בהם ומאי יתיז באפרושי וכל הלן מוסר גם העלים ובא להשמיענו שאם בא ליטול לאפרושים לא יטלם בידו שלא יעלה לו יסמוך על האילן ויהבה ממנו ואיכא למימר דלא קשיא מידי דפ"ה דהכא דאחי כליבא לאחיתם דהתם: **בביצים** כאן וכאן אסור · פירוש משום לגריכין לאילן וגזור בהן רבנן בעל האילן עלמו אפ"ה מ"ל לגזור בהו רבנן דחייסינן שמא יעלה על האילן דחייס עלייהו פן יפלו: **המוצא** כליס ועליהם טורח בדרכון · פ"ה דאפילו טורח דרכון לבדה אסורה מלוי נקט על הכלים, לרבותה דאפילו הכי פלחו להו: **יוליבם** ליס המלח · פ"ה וכיבן היא דאמרי (לעיל דף מ:) כל שאר בלמים מותרים ולפי פירושו לא דק דהא לוקי רבי מאיר לאסר דוקא בחמדרסי אבל שאר בלמים מותרים אם כן אפילו כרבי מאיר אחיא וכן פי' רש"ס, ולפי' ר"ת לוקי אמדרסי אחריותא דרבנן אבל שאר בלמים סולי עלמא אחסירי ל"ל דשאר בלמים שהן אסורים בשחיסים על הכלים אבל בכלים סולהו לגזי עבדי להו לבד מאבך ולכאי פריך בסמוך פרלוף אחד מי אמר כלומר על הכלים מי אסור, דלאחייהו הא אחרינן בלמים בשחבי לכ"ע: **חומרי** דשחייתא · פירש רש"ס בכלי דבריתא דהוי כמין חומר שקוטר וכולל דבריס הרבה בכלל אחד (ז) וניחא נפי שפרש"י:

תורה אור ויקרא כה, יא

יא יובל היא שנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה:

ויקרא שם, יא

יא יובל היא שנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה:

והא "שיפויין" דעיקר עבודת כוכבים קיימת וכתני "לצרכה היא אסורה ושפויה מותרין"? רב הונא בריה דרב יהושע (אמר) לפי שאין עבודת כוכבים בטלה דרך גדילתה אתיביה ר' שמעון בן לקיש לר' יוחנן *[זקן שבראש האילן של הקדש לא נהנין ולא מועלין, בראשה של אשרה יתיז בקנה] קס"ד כגון ששברה ממנו עלים וניקרתה בהן וקתני יתיז בקנה הא גמי דקתני גבי הקדש לא נהנין ולא מועלין אי אמרת בשלמא דאיתי עלים מעלמא היינו דקתני גבי הקדש לא נהנין ולא מועלין אלא אי אמרת עלים מעלמא לא אתו מדרבנן ולא מועלין=מדאורייתא דהא לא קדישי, אלא אי אמרת ששברה עלים ממנו וניקרתה בהן, אמאי לא מועלין הא קדישי מדרבי אלעזר הכא בגידולין הכאין לאחר מכאן עסקינן וקא סבר אין מעילה בגידולין מדרבי אבהו א"ר יוחנן מאי יתיז באפרושי, א"ל רבי יעקב לרבי ירמיה בר תחליפא אסברה לך באפרוחין כאן וכאן מותרין, בביצים כאן וכאן אסורין אמר רב אשי ואפרוחין שצריכין לאמן כביצים דמו: **מתני'** המוצא כלים ועליהם צורת חמה, צורת לבנה, צורת דרקון, יוליבם לים המלח רבן שמעון בן גמליאל אומר שעל המכוברין אסורין שעל המבוין מותרין: **גמ'** למימרא דלהני הוא דפלחי להו למידי אחרינא לא, ורמינהי *[השוחט לשון] ימים לשון נהרות לשון מדבר לשון חמה לשון לבנה לשון כוכבים ומזלות לשון מיכאל שר הגדול לשון שלישול קמן הרי אלו זבחי מתים? אמר אביי מיפלח לכל דמשבחי פלחי, מיצר ומפלחי הני תלתא דחשיבי ציירי להו ופלחי להו, למידי אחרינא לגוי בעלמא עבדי להו, מנקיט רב ששת חומרי מתנייתא ותני כל המזלות מותרין חוץ ממזל חמה ולבנה כל הפרצופין מותרין חוץ מפרצוף אדם ושאר כל הצורות מותרות חוץ מצורת דרקון, אבל כל המזלות מותרין חוץ ממזל חמה ולבנה (ג)(הא) במא עסקינן אילימא בעושה, אי בעושה כל המזלות מי שרי והכתיב °לא תעשון אתי=לא תעשון שמות גמ' לנסי סריס · שיעבוד · תולעת שלמת תורמייהו למיפלחינהו ומסתמא נמי נגזור דלמא פלחינהו: **אמר מבי מיפלה לכל דמשכחי פלחי** (ו)ומספיקא לא גזור רבנן עלייהו דאם כן אין לך [במוצר] שאין בו לחוש: **ליירי להו ופלחי להו** · הלכך ליירי להו מילר ומיפלח לייר טורח כדי לעבדה להני תלת דחשיבי להו וכו': **דרקון** · דומה לנחש: **מנקיט חומרי** · מלקט מכניות החמורות למרלן ולחומרן בבית המדרש כדי שיתנו לבן לפרקן: **מותרים** · לקמן (דף מג:) מפרש מאי מותרין: **ולגזרם** לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב. (ג) הני מין מפרלוף אדם דחפילו לחודיה אסור: **וכדרב פונע כריס דרב יהושע** · דלמר לקמן בשמעתין* קרי ביה לא תעשון אתי כי

*[כדפי' אסר רב הונא ברי' דרב יהושע לפי' מעילה יג: ד"ה כל הסוגין ע"ש ונ"ע]

*[אותרין בין בשיבא בין בגויא

[מעילה יג: ד"ה כל הסוגין ע"ש ונ"ע]

מעילה יח א מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה ג סמג עשין רי:

יט ב ג מיי' פ"ו מהל' עבודת כוכבים הל' יב סמג לאוין כב טוש"ע י"ד סימן קמב סעיף ח:

כ ד ה מיי' שם הלכה יב ופ"ה מהלכות מעילה הלכה ג סמ"ג עשין סה טוש"ע שם סעיף ח:

כא ו מיי' פ"ו מהלכות עבודת כוכבים הל' ח סמג עשין כב טוש"ע י"ד סימן קמא סעיף ג:

כב ז מיי' פ"ב מהלכות שחיטה הלכה יד סמג עשין סג טוש"ע י"ד סימן ד סעיף ו:

כג ח מיי' פ"ג מהל' עבודת כוכבים הל' יא ועיין בהגהות ובכסף משנה סמג לאוין כב טוש"ע י"ד סימן קמא סעיף ד:

כד ט מיי' שם פ"ו הלכה ח סמג שם טוש"ע י"ד סימן קמא סעיף ג:

כה י מיי' שם פ"ג הל' יא סמג שם טוש"ע שם סעיף ד:

## רבינו חננאל

והא שפאי עבודת כוכבים קיימת דקתני בצרכה פי' כדי לניוחה היא אסורה ושפאיה מותרין. ופריך (רבינא) [רב הונא] בריה דרב יהושע למה הזכיר הוה אסור שכך גדילות ואילן להיות העלה שלו נובל ביסות הנשמים ויוצאין חרשים תחתיהן ואין עבודת כוכבים בטילה דרך גדילתה. תו מותיב ריש לקיש לר' יוחנן קן שבראש האשירה יתיז בקנה קס"ד כגון ששיבר העוף עצים מן האשירה וקנתה בהן ויקתני יתיז בקנה הקן כולו אלמא כיון שנשברה הותרה. ופרקינן כגון דאתיא עצים מעלמא וקנתה בהן. ר' יוחנן אמר מאי יתיז באפרושי יתיז בקנה באפרוחין אבל לא הקן שהקן אסור הוא ופירושה ר' יעקב האפרוחין בין באילן של הקדש בין באשירה מותרין ביצים כאן וכאן אסורין אמר רב אשי ואפרוחין שצריכין לאמן כביצים דמו: **מתני'** המוצא כלים ועליהם צורת חמה או צורת לבנה או צורת דרקון יוליבם (לתר) [לים] המלח. ובקשין וכי אינן עובדין אלא לאלו בלבד ותניא השוחט לשום הרים לשום גבעות לשום נהרות לשום מדבר לשום חמה ולבנה כוכבים ומזלות הרי אלו זבחי מתים. אמר אביי מיפלח לכל דמשבחי פלחי מיצר ומפלחי הני תלתא דחשיבי ציירי להו ופלחי להו לגוי בעלמא עבדי להו. מנקיט רב ששת חומרי מתניתא ותני כל המזלות מותרין חוץ ממזל חמה ולבנה וכל הפרצופין מותרין חוץ מפרצוף אדם וכל הצורות מותרות חוץ מצורת דרקון. והוי בה רבנן ריישא וסיפא אי אפשר לאקמה בעושה דתניא לא תעשון אתי לא תעשון כ ד ס ו ת

מקבנה
ב תיבורות
ג יומין
ד תים

נוסחא
גרות אסיאות
על כלים הוי
סימן עשרים
ואחד אות
ג בשמו

נוסחא/מקבנה
ביאור מקורות
בדברי גרות אלו
שאסר לון אשיית
או אחרון אשור
למתיק בחמת

הגהה:
בהתחלה ליטול
מצדק את
המקורות הללו
כל אחד מסוגיו
(ב) ... ואחר
חמה או צורת לבנה או
צורת דרקון(ולהר)
[לים]המלח.ובקשין וכי
אינן עובדין אלא לאלו
בלבד ותניא השוחט
לשום הרים לשום גבעות
וכו' ופריך רב יוסף ורמי
עובדין לכל דבר אלא
לצור צורה ולעובדה
הני תלתא השיבי להו
וציירי ופלחי להו מידי
אחרינא לא מרחי
וציירי: מינקט רב ששת
חומרי מתניתא ותני
כל המזלות מותרין חוץ
מן מזל לבנה וחמה
כל הפרצופות מותרין
חוץ מפרצוף אדם כל
הצורות מותרות חוץ
מצורת דרקון והוי בה
רבנן ריישא וסיפא אי
אפשר לאקמה בעושה
דתניא לא תעשון אתי
לא תעשון כ ד ס ו ת

מסקנות על
כל הבבל

גליון הש"ס גמ' ולא מוקמינן מדאוריי'תא עי' מעילה דף ג ע"ב ותוס' ד"ה מוכיח ונ"ע:

הגהות הב"ח (ל) נמרא וכמיכני דמשמע לשום כריס לשום נבשות לשום ימים לשום מדברות וכו' שילשול קמן שניס כרי לגו: (ב) שם ממה ולבנה כמאי מסקינן ל"ל ומיבם בכל: (ג) ד"ה ומאי יתיז וכו' עי' קמן בגמ': (ד) רש"י ד"ה יתיז וכו' עי' קמן בגמ': (ה) ד"ה ומקתני וכו' פלחי מיבו מספיקא וכו' ממחק: (ו) שם ולכאי זכר לא תעשון כדמות שמני כמכמסין לפני במכוס כרי לון במק: (ז) ד"ה ומאי יתיז וכו' עי' קמן בגמ': (ח) ד"ה ומקתני וכו' פלחי מיבו מספיקא וכו' לון לך דכר כשומר כס"ד ותח"כ מ"ם מיכר לכו ומיפלח לייר וכו' ומשלמו לכו מלוכל מספיקא גזור רבנן עלייהו כס"ד ותחר כך מ"ם ליירי לכו ופלחו לכו וכו' כס"ד ותחר כך מ"ם ליירי לכו ופלחו להו וכו' ומיבם טפי מפרש"י · כ"ב ובריש פולין ריש דף קל"ח פי' רש"י נופיס מומרי מפניהם מומר קבר פ"ב: מפרש מאי מותרין כס"ד ותח"כ מ"ם מון מעורת דרקון דומה לנחש ודגים לון קרי: